

Zeynep binti Cahş'ın düğünü

Kadriye Tokdemir: “Zeyneb binti Cahş'ın düğünü hakkında bilgi verir misiniz?”

DAVETTE GELEN BEREKET MU'CİZESİ

İnsanları düğüne davet etmek ve davetlilere yemek vermek bir sünnet-i seniyyedir.

Peygamber Efendimiz (asm) Hazret-i Zeyneb'in düğününde insanları yemeğe davet etti. Bu düğünün ana yemeği yağda kavrulmuş Medine hurması idi. Ve bu yemeği Enes bin Malik'in annesi Ümmü Süleym ikram etti.

Ümmü Süleym, küçük bir kap içinde, Peygamber Efendimiz (asm) ile Hazret-i Zeyneb'e kâfi gelecek kadar bir yemek hazırlamış ve göndermişti.

Enes bin Malik (ra) anlatıyor:

“Peygamber Efendimiz (asm) yemeği kabul etti ve bana ‘Ebû Bekir'i, Ömer'i, Osman'ı, Ali'yi (r.a.), şunu, şunu, şunu, falanı, filanı çağır’ diye emretti.

Ben de isimleri zikredilen herkesi çağırdım. Resûlullah'ın (asm) az bir yemek için bu kadar kişiyi çağırmasına şaşırımtım doğrusu.

Sonra Resulullah (asm) bana:

“Mescide bak. Mescid'de kim varsa, onları da çağır’ buyurdu.

Mescid'de kim varsa onları da çağırdım. Geldiler. Resulullah'ın sofrası doldu.

“Mescitte kimse kaldı mı?” buyurdular. Ben: “Hayır” dedim. Bu defa:

“Yola bak; kimi görürsen çağır!” buyurdular.

Yolda kimi gördümse çağırdım. Odalar insanla doldu. Resulullah Efendimiz (asm):

“Gelmeyen kaldı mı?” buyurdular.

“Hayır ya Resulallah!” dedim.

“Tabağı getir!” buyurdular.

Yemek tabağını getirdim, önüne koydum.

Elini tabağın üzerine koydular, dua buyurdular. Ardından:

“Onar onar halka şeklinde otursunlar!” buyurdular.

Sonra her grubu yemeğe davet ettiler.

“Buyurun. Herkes önünden yesin.” buyurdular.

Bütün davetliler bölük bölük gelip doyuncaya kadar yiyip gittiler.

Ben tabaktaki hurmaya bakıyordum. Sofrada ve odalarda bulunanların hepsi ondan doyuncaya kadar yedikleri halde tabaktaki hurma getirdiğim gibi duruyordu.

“Resûlullah bana, ‘Ey Enes! Kaldır’ diye emretti.

MEDİNE DE GELSEYDİ HEPSİNE YETERDİ!

“Ben de tabağı kaldırdım. Fakat tabaktaki yemek sanki eksilmemiş, artmıştı. Yemek kabını koyduğum vakit mi yemek çoktu, yoksa kaldırdığım vakit mi çoktu, bilemedim.”

Bu şaşkınlığımla annemin yanına vardım. Bereket mucizesini anneme olduğu gibi anlattım. Annem dedi ki:

“Hiç hayret etmene gerek yok! Eğer, Allah ondan bütün Medinelilerin yemesini dilemiş olsaydı, hepsi de yer ve doyarlardı’ dedi.”¹

Bediüzzaman hazretleri bu bereket misallerini anlattıktan sonra şöyle duâ ediyor:

“Yâ Rab! Resûl-i Ekrem’in (asm) bereketi hürmetine bize ihsan ettiğin maddî ve manevî rızkımıza bereket ihsan eyle!”²

NEZAKET AYETLERİ

Düğün ikramı sona ermiş, davetliler dağılmıştı. Sadece birkaç kişi sohbet ediyorlardı.

Resulullah Efendimiz (asm) kalkıp diğer odasına geçiyor, sonra geliyor, sonra tekrar gidiyordu. O birkaç kişinin de gitmesini arzuluyordu. Fakat onlarda bir hareket yoktu. Peygamber Efendimiz (asm) ise nezaketinden onlara bir şey diyemiyordu.

Yanlarından tekrar kalkıp gidiyor, sonra dönüyordu. Aslında rahatsızlığını hissettiriyordu, ama oturanlar bunu anlamıyorlardı.

O an gelen âyet, Müslümanlara nezaket dersi veriyordu:

“Ey îmân edenler! Yemek için davet olunmadan Peygamber’in evine girip de orada yemek vaktini beklemeyin. Davet edildiğinizde ise girin; fakat yemeğinizi yedikten sonra sohbe dalmadan dağılın. Bu hareketleriniz Peygamber’e eziyet verir; o da size bunu açıklamaktan sıkılır. Allah ise hakkı açıklamaktan çekinmez.”³

Dipnotlar:

1- Buharî, Nikâh: 64; Müslim, Nikâh: 94, 95; Tirmizî, 33:21; Nesâî, Nikâh: 84; Ebû Dâvud, Edeb: 95; Müsned, 3:29, 5:462; Kadı İyâz, eş-Şifâ, 1:294.

2- Mektubat, s. 119

3- Ahzab Sûresi, 53